

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 165. Duke Ellington and his Orchest via de radio vanuit de Hurricane Club in New York, 27 mei 1944.

plaat 1

Duke Ellington a/h Orchestra: G.I. jive (Duke Ellington)
B/1 - 2:48 - Rarities 70
Duke Ellington a/h Orchestra: Three cents stomp (D. Ellington)
B/2 - 3:29 - idem

██ "G.I. Jive", en 'G.I.' staat voor General Issue dat sinds 1935 als G.I. gestempeld werd op alle militaire ██████████eigendommen. In '42 verscheen in een stripverhaal voor soldaten de figuur G.I. Joe, en binnen de korste keer werd de Amerikaanse soldaat G.I. genoemd. Solisten in "G.I. Jive" waren ^{Rex Stewart} ~~Ray Nance~~ ^{Ray Nance} cornet, Johnny Hodges-altsaxofoon, Lawrence Brown-trombone, ~~Ray Nance~~ ^{Ray Nance} trompet, en de tenorsaxofonist Al Sears, die in mei '44 de opvolger werd van Skippy Williams toen die in militaire dienst moest. Daarna hoorde u "Three cents stomp" met Taft Jordan-trompet, Joe Nanton-trombone, Ray Nance-trompet, Junior Raglin-bas, Rex Stewart-cornet en Al Sears-tenorsaxofoon. 27 mei 1944 via de radio vanuit de Hurricane Club in New York. Weer een V-Disc nu: Johnny Hodges-altsaxofoon en de componist aan de piano in "The mood to be wooed".

plaat 2

Duke Ellington a/h Orchestra: The mood to be wooed (D. Ellington)
B/1 - 5:05 - FDC-1002

"The mood to be wooed" voor V-Disc, in New York City opgenomen, 31 mei 1944. 1 augustus 1942 had AFM-vakbondsbaas James Petrillo musici verboden platen te maken tot de maatschappijen geld zouden afstaan voor de werklozenkas. Decca was al door de knieën gegaan, er waren vrij wat mensen die van de gelegenheid gebruik maakten om kleine platenmaatschappijtjes te stichten gericht op speciale publieken, vooral jazz. Pas op 11 november '44, na meer dan twee jaar en drie maanden, voldeden de twee grootste aan Petrillo's eisen. RCA Victor en Columbia. En 1 december zat Duke Ellington met zijn orkest in de New Yorkse Victor-studio om op te nemen. In de trompetsectie weer een nieuwe naam, ⁱⁿ september had Ellington Lionel Hampton's eerste trompettist aan zijn orkest weten te binden: Cat Anderson. Victor liet Ellington vier stukken spelen, allemaal met zang, waarbij "I'm beginning to see the light" dat een echte hit werd. Ik koos de naar mijn gevoel twee beste, dit is eerst met Al Hibbler en achter hem Kay Davis: "I ain't got nothing but the blues".

plaat 3

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: I ain't got nothing but the blues (D. Ellington, D. George)
A/1 - 2:40 - RCA FXM1 730Z

m de hit

"I ain't got nothing but the blues", muziek Duke Ellington, tekst Don George die ook de lyrics voor "I'm beginning to see the light" maakte en op zijn oude dag in 1981 een boek over Ellington en hem schreef, waarin hier en daar sterk de nadruk valt op hun erotische avonturen. Zanger Al Hibbler was in augustus '43 bij de band gekomen nadat Herb Jeffries eind '42 vertrokken was, Kay Davis was sinds kort aan het orkest verbonden, net als Joya Sherill die de zangeres in de hit was. Nu met Al Hibbler, trombonist Lawrence Brown en altsaxofonist Johnny Hodges "Don't you know I care".

plaat 3

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Don't you know I care (Duke Ellington, M. David)

A/3 - 3:05 - idem
De eerste take van "Don't you know I care", Duke Ellington and his Famous Orchestra, zo stond het weer op het Victor-label, opgenomen 1 december 1944 in New York City. Het orkest. Vier trompetten: Shelton Hemphill, Taft Jordan, Cat Anderson en Ray Nance. Drie trombones: Lawrence Brown, Joe Nanton en Claude Jones. Vijf saxofoons: Otto Hardwicke-eerste en Johnny Hodges-tweede alt, Al Sears-eerste en Jimmy Hamilton-tweede tenor, Harry Carney-bariton. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Junior Raglin-bas, Sonny Greer-drums. Kay Davis, Joya Sherill en Al Hibbler-zang, Billy Strayhorn-arrangeur. In december kwam er nog een derde zangeres bij, Marie Ellington, door Ellington meestal alleen als Marie aangekondigd, zij was ook geen familie van hem. En cornettist Rex Stewart kwam terug zodat Ellington nu een vijfmans trompetsectie had. Sinds oktober was drummer Greer in zoverre ziek dat hij niet mee op toernee ging, wel de studio-dates deed, maar toch het derde concert van Ellington in Carnegie Hall, 19 december, volgende keer in de voorlopig laatste Ellington-aftrekkende in deze geschiedenis meer uit dat concert, nu:

plaat 4

Duke Ellington a/h Orchestra: Suddenly it jumped (Duke Ellington)
A/4 op roepen van titel - 2:45 - Prestige 24073
(weg na: "Taft Jordan!")

"Suddenly it jumped" uit Duke Ellington's derde concert in Carnegie Hall, 19 december 1944, waarbij o.a. de "Perfume suite" in première ging die u volgende week hoort. Dit was deel 165, NOS Jazzgeschiedenis MDR.

0 0 0 0 0 0

mit mee ~~was~~ ^{spedde} en verdanjen ^{was} door Hillard Brown.

NA 16369

26:35

opu 20.1.83